

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR
GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Negativt

Den allmänt förebyggande ungdoms-
verksamheten i nya barnavårdslagen

Fritid i Finland av Heikka Niittynen

Bertil Tholin om samverkan

Jan Cederlöf:

I allmänpreventionens anda

Skidfrämjandet - propaganda

Aktuellt för ungdomsledarna

UTGIVEN AV
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

NUMMER 4 · MAJ 1961
ÅRGÅNG 10 · PRIS 1:—

HASSES
SKEPPSFOURNERINGS AB
GÖTEBORG

"VARUHUSET FÖR BÅTEN" –

Hasses Skeppsfournerings AB - har levererat alla segel till
Optimist- och OK-jollar byggda i Ungdomsbyråns regi

All båtutrustning finner Ni hos

Hasses Skeppsfournerings AB

Båtavdelningen - Lotsgatan 8 - Tel. 12 42 20

Negativt

Nyligen kunde man lyssna till något så ovanligt som en debatt i Göteborgs stadsfullmäktige om ungdomsproblem. Egentligen var det inte upplagt för en sådan debatt, ty på föredragningslistan stod antecknat ett ärende med framställning från barnavårdsnämnden om inrättande av ett inackorderingshem för pojkar i fastigheten vid Föreningsgatan 13, d. v. s. i de lokaler, som ungdomsbyrån för närvarande disponerar för sin verksamhet.

Som någorlunda initierad i skeendet kanske skrivaren får lov att framhålla den omständigheten, att något motsatsförhållande knappast råder mellan företrädare för social ungdomsvård, exempelvis de som arbetar med inackorderingshem, och företrädare för den allmänt förebyggande ungdomsverksamheten. Huruvida motsatsförhållande råder mellan barnavårdsnämnden och ungdomsdelegationen undandrar sig en undanskymd tjänstemans bedömning. Ej heller intresserar sig kanske ungdomsvårdaren direkt för frågan om de ekonomiska för- och nackdelarna av ett projekt med inackorderingshem vid Föreningsgatan 13. Nej, det är andra problem som tränger i förgrunden, då man lyssnade på stadsfullmäktigedebatten, frågeställningar som ur det kollektiva förebyggande ungdomsarbetets synpunkt ter sig direkt nedslående.

Som tidigare framhållits i dessa spalter, kan man nog våga fastslå, att vi i vår stad saknar en samlande linje för vårt handlande med de allmänna ungdomsfrågorna. Ungdomsfrågor av socialvårdsnatur och ungdomsfrågor av social natur blandas i debatterna i en allsköns röra. Ordet "förebyggande" missbrukas nästan varje gång en talare tar det i sin mun, i varje fall vet de flesta debattörer inte vad de talar om, när ordet användes.

Trots år av upplysning och propaganda

om verksamhetsformer kämpar ungdomsbyrån, d. v. s. avdelningen för förebyggande verksamhet inom barnavårdsnämnden, en hopplös kamp, när det gäller att förklara hur och var den arbetar. I dagens situation tycks ungdomsbyrån ha blivit något som betecknas som en handfull tjänstemän som, för att citera, "tycker om att ha en egen villa att vara verksamma i".

Förhållandena är det rakt motsatta i åtskilliga andra städer, däribland Stockholm och Malmö. Motsvarande centraler för det allmänna ungdomsarbetet betecknas där som nödvändiga attribut i ett social-pedagogiskt arbete. Ett besök i de båda städerna skulle snart klargöra för våra förtroendemän, att ungdomsbyråerna, deras tjänstemän och — märk väl — deras pedagogiska hjälpmedel och nödvändiga utrustning bör ges utrymme och beaktande, därför att dessa avdelningar, med sin positiva inställning till ungdom och allmänhet i övrigt, är klart dokumenterade och väsentliga samhällsliga serviceåtgärder. Att ge organisationslivet stöd och hjälp är inte att sitta vid ett skrivbord och skriva promemorier, att organisera ungdomsgårdsarbete och liknande arbetsformer kräver speciella arbetsförhållanden, att samverka och utåtrikta inom ungdomsarbetet nödvändiggör också en miljö som ungdomsbyrån måste få för att kunna fungera.

Samhället av idag behöver flera olika arbetsformer när det gäller att möta de ungdomsproblem, som ligger utanför de de direkt socialvårdande. Vad händer om stödet och hjälpen åt ungdomens eget organisationsliv tunnas ut? Vad kommer att hända om samhällets egna under svett och möda organiserade arbetsformer mister sin intensitet på grund av brist på resurser, medel och välvillighet från kommunalpolitikerna? Man behöver inte vara utrustad

Gift

SPRITLANGNINGEN är en samhällsfara av stora mått och därför kan man med tillfredsställelse hälsa den tillstyrkta propositionen om skärpta bestämmelser mot de avskum, som håller på med den här hanteringen.

Det vore emellertid önskvärt, att även göra något åt de många andra spritanskaffare i vårt samhälle, som av ren obetänksamhet, dumhet eller kanske betydligt allvarigare orsak "hjälp" de unga att få tag i sprit. Man glömmer ofta bort, att spriten är ett vanebildande gift, farligt att nå kontakt med redan i ungdomsåren och att detta spritbruk kan föda ett missbruk, som har sorg och olyckor i släptåg för den enskilde unge.

 **FRIHET FRÅN
HUNGER**

**Sverige
hjälp**

POSTGIRO 90 1961

med någon större fantasi för att förstå, att de redan nu omfattande ungdomsproblemen i så fall kommer att tillföras ännu mera stoff av negativ karaktär.

Varje omhändertagande från samhällets sida av en ung människa är ett vittnesbörd om att det förebyggande arbetets olika möjligheter inte har prövats till det yttersta. Det är också ett bevis för att mera kunde gjorts för att i de ungas värld skapa gynnsammare betingelser än hittills. Detta måste vi lära oss alla, icke minst vi som lever i en storstad.

K. A.

Att komma

eller icke komma . . .

Det är till att vara kräsen, skulle man kunna säga efter invigningen av Mossebergs nya ungdomsgård. Åtskilliga voro kallade, men få utvalda av sig själv att komma med på den lilla festligheten.

Annars tycker man nog, att det skulle vara ett bra tillfälle för ledamöter och funktionärer av varierande slag, att komma med i en krets av ungdomsledare och lära känna en ny möjlighet för vår ungdom att få en plats att trivas på. Vi kan berätta att det var både trivsamt och underhållande.

Den som inte har tid med att ha tid är det synd om. Ty det mesta i den här vägen är en fråga om *vad* man vill ha tid till.

Inbjudan var stencilerad på ett rätt enkelt papper! Där har vi kanske förklaringen. Tryckta inbjudningskort är finare. Men sånt gör man inte i en sektion av en stad som har rambudget. Om man sysslar med ungdomsarbete

Bollen

är rund brukar man säga i fotbollssammanhang och menar att resultatet kan bli nästan hur som helst.

När det gäller våra gemensamma ansträngningar att skaffa grönområden och friytor för de unga, bör vi inte glömma bort de åldrar, som kanske mer än andra använder sig av bollen i sina lekar och tävlingar. Det gäller 10—13-åringarna. De är beroende av lekfält, som är belägna ej alltför långt från hemmen och i avskildhet från starkt trafikerade gator.

Det återstår mycket att göra på den här fronten i våra stadsdelar. I detta planeringsarbete får inte skolplaner och andra mer eller mindre institutionsanknutna platser vara tabubelagda. Låt oss inventera behoven i våra stadsdelar och låt oss vara generösa mot en åldersgrupp, som kommit i kläm mellan de minsta och de största åldrarna.

(Omslagsbild: Döbeln-Mattsson.)

Den allmänt förebyggande ungdomsverksamheten

Tidningens redaktör, Kjell Andersson, har satt sig ned och plöjt igenom lagar och bestämmelser i den nya barnavårdslagen med siktet inställt på frågor som berör den normala, friska ungdomen eller som man brukar säga: den allmänt förebyggande verksamheten.

Efter ett nära tioårigt utredningsarbete kunde riksdagen den 1 april 1960 godkänna regeringspropositionen med förslag att ersätta den mer än 35 år gamla barnavårdslagen med en ny modern lag.

Under speciellt senare delen av utredningsarbetet, remissen till lagrådet av ett inom socialdepartementet utarbetat förslag och lagrådets principiellt kritiska synpunkter, följde en livlig debatt om samhällets åtgärder mot den missanpassade ungdomen. Debatten blev särskilt livlig genom den allvarliga utvecklingen av ungdomskriminaliteten under 50-talet och den ökade frekvensen av fylleri bland ungdomen.

Den nya lagen, som ju trädde i kraft den 1 januari i år, innehåller emellertid mycket väsentliga uppgifter för barnavårdsnämnderna ifråga om den allmänna ungdomsvården, alltså omsorgen om den normala, friska ungdomen, eller som man brukar säga, den allmänt förebyggande verksamheten.

Beträffande den allmänt förebyggande verksamheten bland ungdom, som tillmätes stor vikt i den nya lagen, så uttalade stadsrådet av Geijerstam vid Stadsförbundets ungdomsvårdskonferens i Sigtuna, att enigheten var betydande i riksdagen.

I barnavårdslagens 1 § slås det fast, att samhällets vård av barn och ungdom har till syfte att främja en gynnsam utveckling av de unga och goda uppväxtförhållanden för dem. Den omfattar således både en allmänt förebyggande och en individuellt inriktad verksamhet. Den positiva sidan av verksamheten sättes i centrum och uppgiften avser all ungdom, inte bara den som riskerar att utvecklas i negativ riktning. Någon skarp gräns kan inte dras mellan vård och fostran, all god vård måste också innehålla fostran.

Ansvar för den allmänt förebyggande ungdomsverksamheten i den nya lagen åvilar primärkommunerna och ges en

mera förpliktande karaktär än f. n. genom stadgandet, att varje kommun skall genom lämpliga anordningar och åtgärder verka för vad som säges i § 1. Bestämmelsen är dock mycket allmänt hållen. Lagstiftarna menar att behoven varierar mycket.

Frågan om vilket kommunalt organ, som skall ha huvudansvaret för den allmänt förebyggande ungdomsverksamheten, var som bekant mycket omtvistad och diskuterad under den tid utredningsarbetet pågick. Riksdagens beslut anslöt sig till skolstyrelseutredningens slutsats, att kommunerna bör ha frihet att själva avgöra den här speciella organisationsfrågan. Härvidlag bidrog nog det utvecklingsskeende, som kunnat spåras genom att så många kommuner i landet tillsatt särskilda ungdomsstyrelser, vilket föredragande statsrådet (Lindström) ansåg vara en fördel för utvecklingen. Hon avslutade emellertid den omtvistade frågan med att säga "Om ungdomsstyrelser eller motsvarande organ tillsättes i en kommun, medför detta, att barnavårdsnämndens arbetsbörda lättas, men det innebär inte att nämnden befrias från allt ansvar för den allmänna ungdomsvården inom kommunen. Barnavårdsnämnden har alltid det yttersta ansvaret för att erforderliga åtgärder och anordningar inom kommunen vidtages till främjande av goda uppväxtförhållanden för ungdomen."

Denna omständighet, att organisationerna får stöd och hjälp innebär ju på intet sätt att de i sin allmänna verksamhet skulle stå under barnavårdsnämndernas tillsyn. Likaledes kan det fastslås, att om det på orter där ungdomsstyrelser har inrättats skulle uppstå kompetenskonflikter mellan denna styrelse och barnavårdsnämnden, blir det i sista hand vederbörande fullmäktige, som får slita tvisten. Fullmäktige är ju alltid den instans, som genom medelsanvisning ställer resurser till

förfogande för det organ, som skall ta hand om ungdomsverksamheten.

Lagtexten beträffande innehållet i den allmänt förebyggande verksamheten är ganska allmänt hållen. Den talar om, som tidigare sagts, att främja en gynnsam utveckling av de unga och goda uppväxtförhållanden i övrigt för dem. I denna formulering synes alla möjliga slag av aktivitet kunna förekomma. Det primärt verkande organet måste skaffa sig en överblick över förhållandena för att kunna ta erforderliga initiativ. Särskild uppmärksamhet vill lagstiftarna att nämnderna skall rikta mot sådana fall där en ogynnsam utveckling kan befaras, således en slags precisering hur man vill att den individuellt inriktade och allmänt förebyggande verksamhet skall koncentreras.

För de i sina grundläggande miljöförhållanden särskilt utsatta ungdomsgrupperna — speciellt i storstäderna — så är det fritiden och fritidsmiljön, som är problemet. Många risker föreligger för ungdomarna därvidlag. Att verka för bättre fritidsförhållanden och skapa en bättre fritidsmiljö måste därför vara en central uppgift.

I propositionen till den nya lagen framhålls betydelsen av, att barnvårdsnämnderna i sin verksamhet samarbetar med hem, skola och lokala ungdomsorganisationer och tager väl vara på erfarenheter och frivilliga krafter, som ju dessa organisationer förfogar över och ger organisationslivet praktiskt stöd.

Samtidigt erinras om betydelsen av att de oengagerade ungdomarna inte glöms bort. För dem behövs ungdomsgårdar och andra lokaler, fritidsgrupper och uppsökande verksamhet och annat av liknande karaktär.

Avslutningsvis kan citeras det yttrande, som statsrådet af Geijerstam framförde vid stadsförbundets konferens i slutet av sitt anförande om den allmänt förebyggande ungdomsverksamheten: "Jag hoppas de närvarande har uppfattat vilken vikt lagstiftaren velat tillmäta ifrågavarande verksamhet. Det är i sin tur ett uttryck bland många för det ansvar, de förpliktelser, som samhället anser sig ha då det gäller det uppväxande släktets välfärd och

Siffror om idrott

Stockholm: Det blev något av "lilla idrottsriksdagen" när Riksidrottsförbundet på tisdagskvällen sammanträdde med en stor del av svenska pressens mera prominenta figurer. Man diskuterade idrottens problem i stort och kom även in på en del ömtåliga detaljer.

FR-chefen Torsten Wiklund började med att konstatera att av Sveriges cirka 1.400.000 "ungdomar" — med detta menar man folk i åldern 12—24 år — tillhör åtminstone 550.000 idrotten i nuvarande stund. Detta innebär att idrotten har flera ungdomar än alla andra ungdomsorganisationer i landet tillsammans. Det är också dags att myndigheterna inser detta, och gör vad de kan göra för idrotten, därmed för ungdomen och därmed för samhället självt på lång sikt.

Idrottens procentuella andel av totalantalet ungdom för närvarande är på manliga sidan c:a 25 % och på den kvinnliga c:a 10. Av detta utläser man, konstaterar hr Wiklund, att en breddning av det kvinnliga deltagandet i idrott måste anses vara en av idrottsrörelsens främsta uppgifter.

Man kunde vidare konstatera att allt för få föreningar utnyttjar det statsunderstöd i form av s. k. fritidsgrupper, som nu finns. Under 1960 utnyttjade 27.336 sådana grupper statsunderstödet, motsvarande 2,5 milj. kronor. Långtifrån alla föreningar är emellertid på det klara med denna möjlighet att driva ungdomsverksamhet. Högst låg Västerås IK med cirka 12.000 kronor. Även göteborgsklubbarna drogs fram som bra exempel. Flera hade 6—7.000 kronor i årligt statsunderstöd på dessa fritidsgrupper.

framtid, ett ansvar som är särskilt aktuellt i ett decennium, som karakteriseras av mycket stora ungdomskullar. Och påtagligt också genom de speciella påfrestningar och svårigheter, som präglar situationen för ungdomen av idag. Men det är också ett uttryck för att vi framför allt på den här fronten ifråga om den förebyggande ungdomsvården måste ta krafttag för att komma till rätta med ungdoms-socialiteten och de många allvarliga samhällsproblem, som dess ökade utbredning innebär. Här måste alla goda krafter sättas in i samverkan för målet att minska andelen missanpassade och att hindra nya grupper unga att komma på glid. Kommunerna och ungdomsarbetet där intar en central ställning, det är ute på fältet problemerna finns och måste angripas."

Optimister i Biskopsgården

Fritidsföreningen inom Göteborgs Bostadsföretag i norra Biskopsgården har nu också tagit upp båtbygget på sitt arbetsprogram. I samarbete med ungdomsbyrån lancerar man optimistjollen, ett arrangemang som ser ut att bli mäkta populärt bland de unga — i varje fall pojarna enligt bilden här bredvid.

Flickorna synes avvaktande än så länge — såvitt nu inte kameran ljuger . . .

Uttalande av storstädernas ungdomskonsulenter

På inbjudan av barnvårdsnämndens fritidsavdelning i Stockholm, samlades den 10—12 april tjänstemän från huvudstäderna samt från Göteborg och Malmö till en konferens om ungdomens föreningsliv och stödet åt detsamma samt om frågor rörande ungdomens fritidsverksamhet speciellt med tanke på de problem som möter ungdom i storstadsmiljö. Bl. a. andra viktigare frågor som diskuterades märktes ungdomsgårdsverksamheten samt ungdomsledarutbildningen.

Vid konferensen enades man om följande uttalande:

Den ungdomsverksamhet, som bedrivs av folkrörelser och andra ideella sammanlutningar är värdefull inte bara med tanke på den demokratiska skolning, som den ger, utan också ur ungdomsfostrande synpunkter. Den förtjänar ökat stöd och stimulans från samhällets sida. Det är emellertid angeläget, att all ungdom föres in i en berikande fritidsmiljö och beredes

tillfälle till aktiva sysselsättningsformer. En sådan verksamhet är av värde, oavsett om den har föreningsanknytning eller ej. Framför allt i de stora och snabbt expanderande tätorterna är det därför angeläget att kommunerna som ett komplement till annat ungdomsarbete själva engagerar sig i allmän ungdomsverksamhet. Det föreligger i realiteten inget motsatsförhållande mellan föreningslivet och kommunernas verksamhet i dessa hänseenden. I den mån praktiska samarbetsproblem uppstår, bör de kunna lösas i samförsänd och med ungdomens bästa för ögonen.

Ungdomsverksamhetens framgång är i mycket hög grad beroende av tillgången på goda ledarkrafter. De nuvarande utbildningsmöjligheterna för ungdomsledare är uppenbart otillräckliga och otillfredsställande. Konferensen vill starkt understryka önskemålet om en utvidgad och förbättrad utbildningsverksamhet för olika kategorier ungdomsledare och finner detta vara en viktig samhällelig uppgift.

Fritid i Finland

Om fritidsproblem bland ungdom i Finland skriver chefen för Helsingfors stads ungdomsbyrå Heikka Niittynen, som genom sin mångåriga erfarenhet av ungdomsarbetet i Finland, väl känner till grannlandets problem och organisationsformer.

I det finska samhället pågår, liksom i övriga Skandinavien, en kraftig flyttningsrörelse. Landsbygden förmår inte längre försörja sin befolkning, omflyttningen från denna till städer, köpingar och andra tätt bebyggda samhällen tilltar. Efter senaste fredsslutet, då Karelen måste evakueras, var man tvungen att i Finland skaffa jordbruk till de 400.000 invånare, som bodde där. Man fick med lagens makt stycka gamla jordbrukslägenheter och av dessa överlåta jord åt de evakuerade karrelarna. I Finland består dagens jordbruk därför mest av småbruk, som knappast behöver främmande arbetskraft. Mekaniseringen har ytterligare minskat behovet av sådan.

Finnarna tvingas således numera söka sig tätare samman för att få sin utkomst av industri, handel, trafik och dylika yrken. Flyttningen från landsbygden har — icke minst för ungdomen — gjort människorna mera beroende av främmande människor. Samhället ingriper också på ett annat sätt i hemmens skötsel, föräldrarna är icke längre ensamma att fostra sina barn. Barnträdgårdar, skola, kyrka, press, radio och TV är också med och påverkar de unga och så naturligtvis ungdomens gängbildningar och alla ungdomsorganisationer.

Mycket attraherar ungdomen under deras fritid. Den moderna ungdomen i städerna fördriver sina kvällar betydligt oftare utanför än i hemmet. En undersökning 1957 i Helsingfors understryker detta faktum. En annan intressant omständighet kom fram vid nyssnämnda undersökning. Den berättade att vår ungdom klart kan indelas i två grupper, aktiva och passiva. En individ, som deltar aktivt i föreningsarbete, läser också i hög grad böcker och tidskrifter, han idrottar mera än en passiv, går oftare i kyrkan, på konserter, bio, teater, men hinner dock gå ut med flickbekanta, sitter oftare på

restauranger, går på hembjudningar m. m. — och ändå hinner en aktiv ungdom också vara hemma lika mycket som en passiv ungdom. Den passive gör ingenting, han har inte ens tid att vara hemma, utan existerar synbarligen endast på gator och torg.

Majoriteten av Finlands ungdom deltar emellertid på ett eller annat sätt i föreningsverksamhet. Undersökningar visar, att 55 % av landets ungdom är föreningsansluten, pojarna i högre grad än flickorna. Givetvis varierar föreningsarnas aktivitet.

I Finland finns nu c:a 70 riksomfattande centralorganisationer för ungdomsarbete, ungefär av samma slag som finns i övriga Skandinavien. Endast frivilliga försvarsorganisationer, exempelvis Lottarörelse, saknas, en omständighet som sammanhänger med de senaste fredsvillkoren.

Samtliga ungdomsorganisationer i landet tillhör Representantskapet för Finlands ungdomsorganisationer. Detta organ representerar allt ungdomsarbete i Finland såväl i hemlandet som utrikes, anordnar kulturtävlingar mellan de riksomfattande förbunden, gör framställningar och motioner i ungdomsärenden till stat och kommun och strävar efter att skapa bättre möjligheter för ungdomen överlag.

Finlands ungdomsarbete är i det närmaste hundraårigt. Nykterhetsrörelsen var banbrytare på ungdomsarbetsområdet. Man har kunnat konstatera, att ekonomiskt och ur uppfostringssynpunkt svåra tider alltid har framtingat ett effektivt ungdomsarbete.

Stat och kommun fick först efter det senaste kriget ögonen öppnade för den stora betydelsen av ett rikt förgrenat och starkt ungdomsarbete. Vid undervisningsministeriet inrättades 1944 en tjänst som föredragande i ungdomsarbete och ungdomsfrågor. Samma år började också Statens ungdomsarbetsnämnd sin verksamhet.

Detta organ har som uppgift att följa ungdomsarbets utveckling, ge utlåtanden och motioner samt befrämja ungdomens effektiva och nyttiga fritidssysselsättning.

Statens ungdoms arbetsnämnds praktiska verksamhet begränsas av bristen på heltidsanställd personal. Verksamheten har måst inskränkas till viss rådgivningsverksamhet, arrangemang av vissa överläggningar och anordnande av en del kurser. Enligt föreningarnas förmenande är undervisningsministeriets viktigaste uppgift den årliga utdelningen av penningunderstöd. Åt de kommunala ungdomsnämnderna kan undervisningsministeriet endast ge råd och anvisningar, ty det har ingen som helst bestämmanderätt över de kommunala ungdomsnämnderna och deras verksamhet.

Betydligt viktigare än statsmaktens åtgärder är det rent praktiska arbete, som utföres av de kommunala ungdomsnämnderna. På dessa tillkommer att befrämja fritidssysselsättningen bland kommunens ungdom och utreda olika ungdomsproblem. Trots att de är s. k. fria nämnder (oreglerade), finnes sådana i dag i nästan alla Finlands kommuner. Varje kommun avgör således hur mycket den vill satsa på ungdomsarbete och hur mycket den ekonomiskt vill offra på det frivilliga ungdomsarbetet på sin plats. Krafter är emellertid i rörelse för att genom en lagstiftning klagöra kommunernas skyldigheter härvidlag.

Ungdomsnämnderna anskaffar lokaler, material för verksamheten, lägerområden o. d., som kräver medel och överlåter detta åt föreningarna för användning antingen helt gratis eller mot en rent formell ersättning. Helsingfors stads ungdomsbyrå har t. ex. över 30 klubblokaler med sammanlagt över 100 rum, som ställs till föreningarnas förfogande.

Ungdomsbyråerna i de större städerna har omfattande lånelager med olika slags tekniska hjälpmedel för ungdomsarbetet, ävensom lägerutrustning av varierande slag. Vidare anordnas olika slag av ledarkurser, både för frivilligt engagerade ledare och för avlönade instruktörer. Vi har nämligen kunnat konstatera, att det

Forts. å sid. 17.

Kulturtröskeln

Den intressanta kursverksamheten med "kulturbitar" på schemat, som Folkuniversitetet och Barnavårdsnämndens Ungdomsbyrå arrangerat under den gångna vårterminen, har kunnat glädja sig åt ett verkligt gott deltagarantal och mycket god besöksfrekvens. Icke minst märktes detta vid avslutningsträffen den 20 april, då man först samlades på Ungdomsgården Stora Katrinelund kring ett festligt dukat kaffebord.

Ungdomskonsulenten hälsade välkommen och berättade bl. a. att man kanske även nästa år kan räkna med ett program i Kulturtröskelns stil och hoppades på god fortsättning med ungdomarnas eget kulturarbete.

Stadssekreterare Bertil Tholin talade sedan till ungdomarna om betydelsen av att leva tillsammans med god konst, god litteratur och god musik. Så småningom blev det en riktigt hjärtlig samtalston, som vittnade om att ungdomarna trivdes tillsammans. Stadssekreteraren avslutade med att dela ut välförtjänta diplom, innan fröken Liljesson, som är Kursverksamhetens energiska representant i arbetet med Kulturtröskeln, kunde bjuda in till Stadsteaterns föreställning av "Fridas visor".

På Stadsteatern blev det ånyo kontakt med teaterchefen själv, Karin Kavli och Uno "Myggan" Eriksson, därefter fotografering och som sagt en njutbar föreställning av Stadsteaterns ensemble.

Slutvignetten var lika förnämlig som kursen i övrigt tyckte man. Och "man" det var Olle, Lisa och Kalle och alla de andra ungdomarna, som tyckte att kulturkakan inte alls är så dum att bita i . . .

Nästa Vi alla

utkommer omkring den 15 september.

Samarbete

Stadssekreterare Bertil Tholin höll i samband med Bjurslätts ungdomsgårds tioårsjubileum ett tal till de närvarande ungdomsledarna och ur detta anförande återger Vi alla ett avsnitt.

Ett jubileum brukar ju användas till att dels göra en återblick för att man skall få tillfälle att konstatera hur bra man egentligen är, dels att ge vissa framtidsperspektiv för att genom detta få stimulans och kraft i det fortsatta arbetet. Återblicken finns det andra, som kan göra bättre än jag, de som känner Er verksamhet och följt med Era insatser. Återstår så för min del att tala om tider som ligger framför oss.

Hur räknar då ekonomer och andra som håller på att göra prognoser om den framtida utvecklingen? Ja, för Er som är unga ser bilden mycket ljus ut om man betraktar den utifrån standardmässiga förutsättningar. Man räknar med att Sverige år 1980 skall ha 8½ milj. människor bosatta inom sina gränser. Den enskildes realinkomst kommer att stiga cirka ½ gång utöver vad den nu är. Antalet bilar beräknas stiga från nuvarande 1,4 milj. till närmare 3 milj. Inflyttningen till tätorterna fortsätter och ökar från nuvarande 50 % av befolkningen till 60 %. Femdagarsveckan är en realitet. Inemot hälften av den arbetande befolkningen beräknas vara anställd inom serviceyrken av olika slag. Efterfrågan på arbetskraft är stor.

Om man således håller sig till enbart den standardmässiga utvecklingen och utgår ifrån att denna får fortsätta utan några störande ingrepp i form av krig eller liknande orsaker, kan vi sålunda se ganska ljusst på framtiden. Men om man ser sig om i världen så är det väl ändå inte utan att man blir litet tveksam. Det kalla kriget mellan öst och väst fortsätter med oförminskad styrka. Kolonialfolken håller på med sin befrielsekamp. I stora delar av vår värld vet befolkningen inte om de kan äta sig mätta i morgon. Någon säger

då: Det där kan Ni väl ändå inte göra något åt. Till en del är det naturligtvis riktigt. Det blir inte så lätt att lära företrädarna för stormakterna att använda ett annat språk vid sina överläggningar än det de hittills använt sig av, men på andra områden kan vi säkerligen göra insatser såväl enskilt som kollektivt, även om vårt land är litet. En del är redan gjort, men mycket återstår. De underutvecklade länderna behöver allas vår insats. Både när det gäller att lindra den värsta nöden för dagen, men kanske framförallt när det gäller att på längre sikt skapa förutsättningar för att ge dem hjälp till självhjälp. Varför skall vi då hjälpa andra? Behövs det överhuvudtaget någon motivering för hjälp åt den som lider nöd? Om det ändå till äventyrs skulle erfordras går det att hänvisa till att förutsättningen för att vi här hemma i lugn och ro skall få fortsätta vårt eget uppbyggnadsarbete var att vi fick gå en lugn framtid till mötes, som ej alltför mycket fick störas av handlingar utifrån och detta lär vi inte kunna ernå med mindre än att vi på olika sätt medverkar till att minska spänningarna ute i vår onda värld.

Men samarbete och hjälpsamhet är naturligtvis inte något som gäller enbart mellan andra länder och folk. Nej, det är minst lika angeläget här hemma i vardagslag och för Er som är med i föreningsarbete framstår detta som något så självklart att man inte ens tänker på det — men ändå är det inte ur vägen att inför ett jubileum som detta framhålla betydelsen av hur ett gott kamratskap i samverkan individer och organisationer emellan har betydelse för ett fortsatt gott arbete till gagn för föreningen och ungdomsgården.

Så här ser alla barns
"skogstrollet Mulle" ut i
Marianne Anderssons
gestalt

SKIDFRÄMJANDET

har haft en stor drive i Göteborg och därvid propagerat för sina många verksamhetsgrenar. Under vintern har man åtskilliga fjälledareskolor och kurser igång. Främjandets barnskidskola har blivit enormt populär, den vänder sig dels till gruppen 5—7 år och dels till åldersgruppen 7—10 år. De unga kan sedan fortsätta i ungdomsskidskola. Lika populära är de barnskridskoskolor, som man har igångsatt här och var i landet, i Göteborg på många platser.

Allra mest populärt är kanske trollskolan med trollet "Mulle", som lär ut vett om naturen. Det är säkerligen ett pedagogiskt riktigt grepp att söka vinna redan barnen för en bättre tingens ordning i skog och mark. Stadsbarnens fostran till

naturvett är sorgligt eftersatt och där har Skidfrämjandet en stor uppgift.

Man ämnar nu söka samverka med olika institutioner, bland annat förskolor och ungdomsgårdar. Konsulenten *Marianne Andersson* från Skidfrämjandets centrala ledning gästade Göteborg under slutet av april månad och höll därvid ett instruktivt anförande för föreståndarna vid ungdomsgårdarna om Skidfrämjandets arbete bland barn och ungdom.

Vi hoppas nu att man inom olika stadsdelar i Göteborg söker sätta igång med trollskolor och hjälper de unga till att få veta mera om naturen och naturvett. Det är hög tid, ty det verkar som vår urgamla allemansrätt är i en allvarlig fara.

Resa utomlands

Sommaren nalkas med stormsteg och därmed också semester och resor till nära och fjärran mål! Vi svenskar har blivit ett resande folk som aldrig förr. Mer fritid och mer pengar har gett oss dessa möjligheter. Det gäller oss vuxna, men kanske i ännu högre grad ungdomen. Vi allas utsände ställde kosan till *Ungdomens Resebyrå*, som flyttat in i nya lokaler på Östra Hamngatan 4, och sammanträffade där med föreståndaren för resebyrån, Kurt Neurath, för att få hans syn på ungdom och resor, men också för att höra något om resebyråns verksamhet och möjligheter att ordna bra och billiga resor för ungdomsorganisationer och ungdomsgårdar.

— Det råder ingen tvekan om, säger Kurt Neurath, att det har skett en markant ökning då det gäller ungdomens resor till utlandet, det gäller såväl individuella resor som gruppresor. Mer fritid och mer pengar är givetvis viktiga förutsättningar till den ökade resefrekvensen, men det finns åtminstone två faktorer till. För det första har vi fler ungdomar, som befinner sig i de åldersgrupper som kan ifrågakomma för resor. För det andra har ungdomen blivit medveten om vad en utlandsresa kan ge genom kontakt med ett folks seder, språk och kulturella liv. Att gå och handla

i en affär kan bli ett spännande äventyr, då man inte kan använda sitt eget modersmål. Genom konfrontationen kan man också lära sig sätta värde på ting som man har i det egna landet, och tvärtom, finna egenskaper hos det andra folket, som man tycker att man saknar hemma.

— Vilka fördelar kan ungdomsorganisationer och ungdomsgårdar ha av att resa genom Ungdomens resebyrå?

— Det blir billigare därför att resebyrån ägs av en ideell förening, Ungdomens Fredsförbund, som är politiskt och religiöst obunden, och som ser det som angeläget för fredens bevarande och för förståelsen mellan folken, att ett lands ungdom får resa till främmande länder för att där uppleva, att vi människor trots allt är varandra mycket lika — att det finns en del som skiljer men också mycket som förenar — att ungdomen i det främmande landet har samma problem, samma önskemål som vi trots en del olikhet i fråga om ras, religion, kultur etc. Genom att föreningen har det som målsättning drives Ungdomens Resebyrå utan tanke på egen vinning, vilket i realiteten betyder att resorna säljas till självkostnadspris.

Resebyrån uppstod för elva år sedan, genom att det skulle anordnas resor för föreningens egna medlemmar till Paris och

*Vårt reportage handlar
denna gång om Ungdomens
Resebyrå, en livaktig
reseorganisation med
ungdomens bästa
för ögonen*

Cannes. Det blev så stor anslutning till dessa resor, att den medlem som hade hand om resorna, fick i uppdrag att bygga ut reseverksamheten. Framgångarna kom ögonblickligen — året därpå deltog flera hundra svenska ungdomar. I dag reser 10.000-tals med Ungdomens Resebyrå och katalogen omfattar närmare hundra sidor.

— Vilka möjligheter har ni att tillgodose organisationernas egna önskemål om resplaner etc.?

— Om inte "katalogresorna" kan tillfredsställa kraven och önskemålen, kan organisationen ifråga självfallet framföra sina önskemål. När tanken på en resa dyker upp, så är resebyrån utan kostnad beredd att hjälpa till att välja resmål. Vi kommer ut till föreningen, föreläser, visar film från olika länder och gör kostnadsberäkningar om så önskas. Självfallet vill vi gärna att någon av våra egna resledare skall följa med på resan. Först då har vi ju nämligen möjlighet, att taga riktigt ansvar för gruppen. Ingen får förledas tro, att resledaren ska försöka tvinga ett lands kultur på deltagarna. En bra ledare ska givetvis se till att stämningen är god under resan, han ska finnas till hands när han behövs och vara osynlig då han inte behövs. Han har i första hand en rese-teknisk funktion.

Ungdomens Resebyrå har under sina elva verksamhetsår kontrakt med många trevliga, men billiga hotell runt om i Europa, som dessutom är vana att taga emot ungdomliga resenärer.

Bland många olika typer av resor, finns några som kallas för språkresor till England, Spanien, Frankrike och Österrike. Då det gäller tyska språket finns också särskilda resor för ungdom i åldern 11 till 18 år. Det finns en resa till Ibiza söder om Mallorca, som kallas för "målarresa", alltså för sådana som har intresse av att teckna och måla. Vid skolavslutning och lovdagar är det vanligt med skolresor. Ungdomsorganisationer, ungdomsgårdar och idrottsföreningar är flitiga resenärer. Kurt Neurath vill emellertid knyta en förhoppning till att flera ska finna vägen till Ungdomens Resebyrå, och på så sätt allt fler ska få kontakt med ungdom i andra länder. . . . J. C.

Nordisk sång- och lekledarkurs

Föreningen Norden har härmed nöjet inbjuda till en nordisk sång- och lekledarkurs. Kursen äger rum under tiden 23—29 juni och är förlagd till Bohusgården.

Program: Under sångövningarna får kursdeltagarna stifta bekantskap med ett stort antal av de nordiska ländernas vackraste folkvisor och unisona sånger. En del av övningstiden kommer att ägnas åt genomgång av kanonsånger och enkla flerstämmiga sånger. Parallellt med inlärandet av sånger kommer elementära sångtekniska och musikteoretiska problem att tagas upp till behandling.

Råd och anvisningar beträffande ledande av sång kommer även att lämnas.

Genom musikföreläsningar kommer deltagarnas kännedom om de nordiska ländernas musik att vidgas.

På liknande sätt som ifråga om sången kommer instruktionen i sånglekar och folkvisedanser att syfta till att vidga kursdeltagarnas kännedom om den nordiska repertoaren och samtidigt ge praktiska råd och anvisningar för lek- och folkdansledare. En del av övningstiden kommer även att ägnas åt genomgång av trevliga och användbara sällskapslekar.

Medverkande: Musikdirektör G. Dornbusch, disponent Knut Ringqvist m. fl.

Utfärd: Under en av veckans dagar anordnas en utfärd i skärgården med besök i något fiskeläge.

Deltagare: Kursen vänder sig i första hand till lärare, studieledare och ungdomsledare, men även andra personer med intresse för kursens program är välkomna.

Inkvartering: Kursen är förlagd till Bohusgården, belägen 1,5 km från Uddevalla centrum. Bohusgården är föreningen Nordens kurscentrum på Västkusten, en idealisk plats för sommarkurser med goda tillfällen till bad i Byfjorden.

Inkvartering i hytter avsedda för två personer. Enskilt rum kan beredas i begränsad omfattning.

Avgift: Kr. 180.— inkl. kost och logi. För enskilt rum tillkommer kr. 40.—.

Anmälan: Anmälningstiden utgår den 15 juni. Anmälan, som bör innehålla uppgift om namn, adress och ålder, sändes till Föreningen Norden, Vasagatan 52, Stockholm C.

I allmänpreventionens anda

av Jan Cederlöf

Den ungdomsintresserade läsekreten har väl i pressen observerat debatten mellan de rätts- och ungdomsvårdande myndigheterna beträffande de åtgärder, som bäst är ägnade att återföra unga som begått brott till ett laglydigt och samhällsgagnande liv. Denna diskussion sammanhänger med, att man under senare år alltmör tillämpat den regeln, att den rättsvårdande myndigheten överlämnar åt den barnavårdande, att bestämma, vilka behandlingsmetoder den vill tillämpa i det enskilda fallet. Förskjutningen sammanhänger främst med två reformer på lagstiftningens område, nämligen 1944 års "lag om eftergift av åtal mot vissa unga", vilken öppnade möjlighet för åklagare att efterge åtal för brott begångna av ungdom under 18 år och 1952 års "lag om påföljd för brott av underårig". Under 1944 års lag låg tanken, att ungdom under 18 år inte bör dömas till fängelse eller straffarbete. Genom 1952 års lagstiftning stadgades förbud mot att döma ungdom under 18 år till fängelse, straffarbete eller förvaring, om ej särskilda skäl äro därtill". I rättegångsbalken finns också lag som säger att den som är under 18 år inte får häktas, med mindre det är uppenbart, att betryggande övervakning ej kan ordnas. Bristen på utredningshem och platsbrist på ungdomsvårdsskolorna har emellertid föranlett domstolarna att i en inte obetydlig utsträckning tillämpa undantagsreglerna med häktning och ovillkorliga domar som följd. Enligt vad byrådirektör Sven Larsson i fångvårdsstyrelsen uppger i en översikt i tidningen Vi, finns för närvarande cirka femtio ungdomar som var mellan femton och sjutton år när de började avtjäna straffet. Tjugotvå av dem sitter på anstalter som är avsedda för unga fångar men där majoriteten utgörs av ungdomar i tjugoårsåldern. De övriga tjuguatta finns på anstalter för vanligt fångklientel. Under 1958 dömdes trettio ungdomar i åldern 15—17 år till fängelse eller straffarbete, 1960 hade antalet stigit till närmare sjuttio.

Strafflagsberedningen föreslog under Karl Schlyters ordförandeskap ett undantagslöst förbud att döma ungdomar under 18 år till fängelse. Men det i höstas till lagrådet av justitieministern remitterade förslaget till brottsbalk innehåller inget sådant förbud. Det innebär, menar Sven Larsson, att ungdomar under 18 år således skall kunna dömas till fängelse "när särskilda skäl föreligger". Av vissa uttalanden i motiven till brottsbalksförslaget kan befaras att domstolarna kommer att tillämpa passusen i ökad omfattning.

Justitieminister Kling har handlat i allmänpreventionens anda, som ytterst grundar sig på Gamla Testamentet och Mose-lagens påbud, att den vanartige son, som inte låter sig tuktas skall föras utanför stadsporten för att stenas — ett resone-mang som i modifierad form anpassat efter modernt språk då och då gör sig gällande i form av yrkande på "kraftfullare tag och straff som känns" — men som ingalunda kan sägas företräda den grundsyn som humana och kloka män gett oss på det här området. Det är självfallet att man från ansvarigt ungdomsvårdshåll starkt reagerat mot de vägar som utvecklingen tagit och hotar att taga. Man har väntat att ungdomsvården skulle begåvas med resurser tillräckliga nog, att göra undantagsregler för fängelsestraff onödiga, då det gäller ungdom under 18 år. Detta bl. a. därför att ingen ungdom skall behöva undandragas den behandling, vård och utbildning som ungdomsvården är avsedd att ge och kan ge — om den får det helhjärtade stöd som är nödvändigt!

Ordföranden i Göteborgs barnavårdsnämnd, Stefan Oljelund, ger i en skarp artikel i Ny Tid (den 10.3 d. å) synpunkter på brottsbalksförslaget, baserade på egna erfarenheter och utblickar på barna- och ungdomsvårdens områden. Han påvisar hur förslaget upptar element som inte kan sammanbindas med den nya barnavårdslagen. Artikeln utmynnar i ett konstaterande att förslaget till ny brottsbalk i ett visst avsnitt ramlat i den grop

Göteborgskt

◆ Burås Ungdomsråd har tillsammans med grannen, Götabergets Ungdomsråd, och de båda gårdarna Burås och Mosseberg planerat att göra ett stort slag för föreningslivet och ungdomsverksamheten inom de båda distrikten instundande hösttermin. Bland annat ämnar man arrangera utställningar och ha verksamheten igång under en lämplig söndag, vidare sätter man folk i rörelse med en poängpromenad mellan de båda gårdarna, varvid före-

som statsmakterna själva grävt genom att inte ge finansiella, personliga och materiella resurser åt den ungdomspolitik, som de själva påstår sig önska. Vad har vi egentligen fått? frågar Stefan Oljelund.

"En otillräcklig upprustning av ungdomsvårdsskolorna. Ett förfuskat förslag om utredningshem. Bristande generositet från statens och riksdagens sida mot de städer och kommuner som verkligen vill genomföra en effektiv ungdomsvård. Hur mycket har gjorts för att bygga ut den psykiska barna- och ungdomsvården? Vad göres för att utöka utbildningen av barnpsykiater, barnpsykoterapeuter, barnpsykologer? Vad göres för att ge förvärvsarbete och ensamstående mödrar stöd i deras uppgift som släktets fostrare? Har ett enda av de mentalsjukhus som föreslagits för behandling av ungdomar som är mentalt skadade kommit till stånd? Mentalt skadade är ofta detsamma som kriminalitet eller anlag för kriminalitet."

Stefan Oljelund ger ytterligare skärpa åt frågeställningen. "Ämnar man bota det som försumrats med ett förslag till brottsbalk vilken i de avsnitt det här gäller anser straffet vara den terapi, som ungdom behöver vilken saknar den trygghet som ett gott hem och en traditionell trygg samhällsmiljö ger?"

Vi förstår Stefan Oljelunds förhoppning om att förslaget inte måtte bli lag. Det går nämligen inte att komma framåt genom att taga ett steg fram och två tillbaka . . .

ningarna, som är verksamma inom arbetsområdet, har sina stationer och propagerar för sitt arbete och sina idéer.

◆ Svenska Ungdomsringen har ett livaktigt göteborgsdistrikt. Icke minst deras kursverksamhet har stor intensitet. Den 8—9 april arrangerade man tillsammans med Västergötlands distrikt en folkdanskurs för blivande ledare och denna hölls på Fristads folkhögskola, strax utanför Borås.

Under kursen fick man till livs ett föredrag av Björn Döbeln om Ungdomsringens målsättning och arbete. Dansundervisningen upptog stort utrymme av programmet, men så fanns det så skickliga ledare som Erik Betz, Sigvard Brännström och Björn Döbeln närvarande. Ungdomskonsulent Kjell Andersson talade på söndagen om ungdomsledaren under 1960-talet och presenterade en del frågor för en stunds grupparbete. Ytterligare instruktioner av skilda slag stod på programmet innan man styrde kosan hemåt igen.

◆ Dala Ungdomsråd, som bland annat verkar inom Långedragdistriktet, tycker inte om att man hos de styrande i kommunen har planer på att dra in det bibliotek, som finns därute. För den skull har den driftige och energiske ordföranden Carl Axel Lindau inbjudit till ett protestmöte den 16 maj. Inbjuden är bland annat stadssekreteraren för kulturärenden i Göteborg.

◆ Bjurslättis Ungdomsråd har nyss firat sitt 10-årsjubileum under stor tillslutning och festligheterna hölls i Häckens Klubbhus, strax intill Slätta Damm. Stadssekreterare Bertil Tholin höll högtidstalet, som återges på annan plats här i tidningen, och flera förtjänta medarbetare fick mottaga gåvor för mångårigt arbete med ungdomen på gården. Blomstergåvorna var många och åtskilliga ungdomsföreningar passade på att tacka gården för gott samarbete under åren. Ett musikprogram med agerande ungdomar inramade det hela och väckte berättigad uppmärksamhet.

Ungdomsbyrån

- har engagerat föreståndaren vid Burås Ungdomsgård, Lars Carlsson, som programkonsulent vid ungdomsbyrån. Han kommer att tillsvidare hjälpa föreningar och ungdomsgårdar med program, programuppläggning, programtips eller allt som sammanhänger med programarbetet inom ungdomsarbetet. Redan under sommaren ämnar Lasse C. sätta igång med förberedelserna inför höstterminens arbete. Som vikarie och ersättare på Burås Ungdomsgård inträder assistenten vid Nordgården, Kaj Albtinton .
- räknar med att kunna utbetala lokalbidragen till ungdomsorganisationerna i staden senast omkring månadsskiftet maj—juni. Som bekant har ungdomsdelegationen och barnavårdsnämnden att utdela 100.000 kr. innevarande år, en ökning av möjligheterna med 50.000 kr. sedan i fjor.
- kan meddela, att ungdomsdelegationen höll sitt budgetsammanträde den 17 maj. Några närmare uppgifter om de förslag som ungdomsdelegationen ämnar väcka hos barnavårdsnämnden föreligger ännu inte. Man kan emellertid räkna med, att ungdomsorganisationernas lokalhyresbidrag och anslagen till organisationernas ledarutbildning är föremål för speciellt intresse i år, även som frågan om att förhöja arvoden till de inom ungdomsgårdar och fritidsverksamhet engagerade kursledarna.

Guidekurs avverkad

Behovet av välutbildade *turistguider* för Göteborg är nu större än någonsin. Särskilt råder under säsongen stor brist på språkkunniga guider, som samtidigt äger tillräckliga kunskaper om staden.

För elfte året i följd anordnas våren 1961 med särskilt anslag av staden vid Göteborgs Arbetarinstitut en GUIDE- OCH RESELEDARKURS, vilken började i januari.

Efter genomgången kurs erhåller deltagarna intyg och gives tillfälle att inför guidenämnden i Göteborg avlägga prov för auktorisation.

Kursen har varit uppdelad i en föreläsningssedel, en serie seminarieövningar samt praktiska guideövningar inom resp. företag. Dessutom anordnar Guideklubben konversationsgrupper i tyska, engelska, franska, italienska och spanska språken med infödda lärare.

I kursen deltagande reseledare deltar mot nedsatt avgift i de av Kursverksamheten anordnade föreläsningarna om Europas turistländer.

Kursledare var konsulent Anders Bothén och som lärare medverkade med. dr Jan Bratt, musikkonsult Nils Larsson, 1. kontrollör Evert Lindgren, museichef Stig Roth, direktör E. W. Anjou, resebyråföreståndare Stig Olsson, direktör Sture Samuelsson, restaurangchef Karl Erik Åberg, distriktschef Bror Hedberg, direktör Sven Hammarström, museichef Göran Axel-Nilsson, direktör Einar Ekström och rektor Nils Lindén.

Kursens föreläsningar om Göteborg har varit förlagda till onsdagskvällar och seminarieövningarna till torsdagskvällar januari—april. För språkgrupperna gäller särskilt program. Föreläsningarna om Europas turistländer har varit förlagda till fredagar enligt särskilt program.

Som kursdeltagare har mottagits svenska medborgare med god allmänbildning, kultiverat uppträdande och goda språkkunskaper. Deltagare bör vara bosatt i Göteborg eller dess omedelbara närhet och vara disponibel för fasta eller tillfälliga engagemang som guide eller reseledare under turistsäsongen.

Arrangörer är Göteborgs Hembygdsförbund, Göteborgs Arbetarinstitut och Göteborgs och Bohusläns Turisttrafikförbund.

MR om TV

Stockholm: Målsmännens Riksförbund (MR) föreslår att TV gör en programserie med syfte att hos barn och ungdom understryka betydelsen av hänsyn, ansvar, god hållning och tolerans. Förslaget framfördes vid en uppvaktning hos radiochefen Olof Rydbeck på måndagen.

Förbundet anser att en sådan program-

serie skulle kunna bli ett gott stöd för föräldrar, lärare och ungdomsledare. Den skulle också kunna bidra till en positiv attityd till samhället i stort från de ungas sida.

MR väddar också om TV:s medverkan att väcka och förstärka föräldrarnas insikt om nödvändigheten av att begränsa barnens TV-intresse till för dem lämpliga program. Medicinsk sakkunskap bör få i uppdrag att i TV belysa denna mentalhygieniskt viktiga fråga.

Forts. från sid. 9.

största hindret för ett effektivt ungdomsarbete i vårt land är bristen på ledare. Flera Helsingforsföreningar kan just nu inte ta emot nykomlingar på grund av bristen på ledarkrafter. Andra uppgifter som sysselsätter de kommunala ungdomsbyråerna är t. ex att anordna kulturtävlingar, utställningar, samt konferenser och diskussioner.

Kommunerna delar också ut direkta penningunderstöd åt föreningarna. Tyvärr kommer i samband med dessa utdelningar en del tråkiga stridigheter och oenigheter till stånd mellan olika åsiktsriktningar. Likaså förekommer i Finland delade meningar huruvida de politiska ungdomsföreningarna skall erhålla understöd av kommunala medel. Den finska kommunallagen ger i detta fall möjlighet till olika tolkningar, men oftast tolkas den så, att kommunerna äger rätt att bevilja understöd också åt politiska föreningar för klubbverksamhet bland ungdom, men att det kommunala understödet icke får användas för politiska ändamål. Ungdomsledarna önskar nog att lagen i detta fall skulle ge klarare direktiv, så att onödiga stridigheter kunde undvikas.

Vid sidan om stödet och hjälpen åt föreningsungdomen försöker ungdomsbyråerna även ge den passiva ungdomen sitt stöd. Därför har man i Helsingfors arrangerat tre kommunala klubbcentraler med avlönade ledare, som anordnar uppsökande klubbverksamhet i syfte att få de passiva ungdomarna intresserade för aktivt föreningsarbete. Som en ny verksamhetsform för den oorganiserade ungdomen startade vi i Helsingfors en speciell ungdomskaféverksamhet enligt den "öppna linjens princip". Två sådana kaféer verkar i Helsingfors och är öppna för alla 15—21-åringar. Beställningstvång förekommer ej på dessa, men viss medlemsavgift upptages. I kaféet har ungdomarna tillgång till radio och television, tidningar, böcker och naturligtvis kamrater och vänner.

Ungdomens svårigheter och problem i det moderna samhället är så pass brännande, att alla till buds stående medel bör användas för att nå lösningen på dem.

I Uddevalla

bedriver stadens ungdomsstyrelse en omfattande verksamhet, som framför allt tar sikte på att stödja och hjälpa ungdomsorganisationerna. Ungdomsstyrelsen fördelar anslagen till ungdomsföreningarna samt delar ut stipendier till ungdomsledarutbildning. Vidare anordnar man sammankomster för ungdomsledare och fritidskurser för ungdom. Tre ungdomsgårdar och ytterligare andra provisoriska lokaler förvaltar man. Ungdomsgården Valkekroken utnyttjas som vandrarhem sommartid. Man räknar med att en ny ungdomsgård på Bleket skall kunna vara färdig under hösten 1961.

En lokalkommitté har arbetat med utredning av stadens fritidslokalbehov och vidare har man diskuterat frågan om att sätta igång med öppen ungdomsgårdsverksamhet. Slutligen har man tillsammans med Trollhättan och Vänersborg diskuterat frågan om inrättandet av en gemensam motorungdomsgård.

Såväl kommun som föreningar bör gemensamt stödja alla spontana och osjälviska strävanden i detta fall.

När det offentliga ordet tar ungdomens sak till tals, så är det vanligtvis negativa sidor hos ungdomen man söker fram. Det talas rätt mycket om ungdomsbrottslighet, alkoholmissbruk och tobaksrökning samt störande gäng och ligor. Och härvid glömmar man oftast totalt bort, att de förhållanden i vilka vår ungdom växer upp, ur uppfostringssynpunkt helt har förändrats och försvårats.

I Finland har man aldrig tillförne ansträngt sig för att komma framåt i studier o. dyl. Ungdomsföreningarnas medlemsantal är rekordartade och visar att ungdomen vill ha en ideell verksamhet. De unga män, som börjar sin värnplikt, har aldrig tidigare varit av så gott material som nu. Jag vågar påstå, att vår ungdom nu är bättre och mera ansvarskännande än tidigare och är en ungdom i vars händer vi utan bekymmer kan lämna omhändertagandet av vårt land och dess öden.

Redaktören

En redaktör får även vara med om jubileum ibland. Jag menar inte sådana jubileum som när man fyller 29 och vaknar på morgonen — mycket tidigt — med kaffe och dopp, presenter som slip-sar, bilputsmedel, hårvatten och andra förnödenheter att glädjas åt.

Nej, denna gång gäller det föreningsjubileum. Femton hela år har föreningen verkat, det är inte så litet det! Redan i entrén kan man märka den spända atmosfären, nya "ansikten" uppblandade med gamla trycker i environgerna och spanar mot lämpliga platser att inta, innan Ouvertyren tar vid.

Vad skall vi gissa det kommer att handla om i kväll? Högtidstal av någon pamp — rätt gissat, där kommer han uppför trappan, välvilligt bugande. I högerfickan vilar högtidstalet. Musik, ja, orkestern stämmer redan fiolerna. Hälsningstal, mycket riktigt, ordföranden står där blek och samlad. De grå cellerna arbetar intensivt, han har mycket att tänka på idag. Hur har vi det i köket? Kaffe och smörgåsar, tackar, tackar, det skall smaka utmärkt, trots att jag åt middag för en timme sedan.

Prolog är bra att ha, ja, den skall vara med. Det syns långa vägar vem som är föreningens rimskrivare. Det måste vara han med det konstnärliga utseendet. Tänk att på vers klara femton långa, arbetsamma år.

Gästerna? En stor samling tar plats idag kring borden. Här träffar vi på alla de strängt upptagna, som i vardagslag inte "hinner" att göra så mycket praktiskt för

Föräldraförening arbetar

Nylöse Ungdomsgårds Föräldraförening, som avhållit sin årliga försäljning med ett utmärkt resultat, har vid sitt månadssammanträde beslutat att dela ut följande anslag och stipendium.

Till T. V. på ungdomsgården	Kr. 600.—
Till idrottsgrupperna	" 145.—
Priser till schackgrupperna..	" 30.—
Bilracinggrupperna för materialinköp	" 75.—
BK Banér, anslag	" 50.—
Lärarkollegiet i Nylöse skoldistrikt, stip. till elever..	" 100.—
	Kr. 1.000.—

Den 11 maj anordnade föräldraföreningen en utflyktsresa till Gränna och Visingsö för sina medlemmar samt för ledarna på ungdomsgården.

*

Vi alla passar på att lyckönska föräldraföreningen på Nylöse till ett gott resultat och hoppas samtidigt, att exemplet smittar av sig på många andra, både föreningar och ungdomsgårdar.

föreningen, men som idag faktiskt kunnat "slita sig loss" ett tag och förläna festen dess speciellt festliga atmosfär

Plingeliplong. Så är vi igång. Bra takt. Programmet flyter undan. Efter två timmar har vi till synes bara en timme kvar. Allt har gått som siaren förutspådde. En av musikanterna tappade visserligen sitt instrument under högtidstalet och åstadkom lite ljudkravaller, men sådant händer i de bästa familjer.

Gratulationerna hade jag nästan glömt. Och avtackningen av dem som varit extra energiska inom föreningen i minst 7 år. Det måste vara med!

Jubilaren har haft det en smula besvärligt sista tiden, tänk sådan konkurrens det är med TV och skvalmusik och mycket annat. Men efter dagens jubileum har vi faktiskt fått en uppgift, som kanske kan bli den samlande faktorn under den närmaste femårsperioden — tjugoförsta jubileet!

ELVSTRÖM JUNIOR

DIMENSIONER :

Längd 3,40 m	Mast 5,49 m
Bredd 1,64 m	Väger tom 54,5 kg
Höjd 0,54 m	Väger riggad 67,5 kg

Segel 6,5 m² vit dacron

— Konstruerad av den välkände jolleseglaren Paul Elvström —

Komplett byggsats med färdigskurna spant och trädelar, limmad mast och bom samt alla beslag, segel och durk Kr. 1.250:—
Färdig båt, utv. behandlad med glasfiberlack, inv. mahognylackerad, komplett seglingsklar Kr. 1.655:—

Uppllysningar:

V.H.T. BÅTVARV

Lunderskov
DANMARK

UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13
Tel. 20 09 20/261

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20
Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1961

drick FEST-IS alla gånger!

Råvaror: Råsaft av apelsiner och citroner (26 g råsaft/dl dryck) och socker. Konserv.-medel tillsatt. Volym: 1,9 dl. Sockerhalt: ca 10 g/dl dryck.

STILL DRINK AV PRESSADE APELSINER —
drickes med sugrör direkt ur förpackningen

